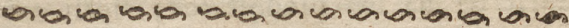

MONITOR

Na R. P. 1770.

Nro: LVIII.

d. 21. Lipca.

I.

*Sumptus censum ne superet. Paraem.
Angustanda certé sunt patrimonia, ut minus
ad injurias fortuna simus expositi.*

Sen. de Tranq. c. 8.

PO fortunie y po miłości, nie widzę nic, coby zazdrości bardziey podlegać miało, iako wydatek okazały; bo iako ten świetność wielką czyni, nie wszyscy zaś z podobnym blaskiem paradować mogą: tak innych to gniewa, którzy tyleż mają wyniosłości, ale mniej intraty niż ow, który figurę większą

Kkk

wię-

większym kosztem prowadzi. Jeżeli jest bogaty, znajdą zły gust w wszelkich iego wydatkach; a jeżeli nie ma wielkiego majątku, ganić rząd iego będą, długi iego pilnym rejestrem wyliczać, y gniewać się na pozor, że się tak bardzo niszczy. Jeżeli jest człowiek urodzeniem lub godnością znakomity, żałować będą, że tak mało zna szacunek pieniędzy, podając się na ich niedostatek; jeżeli zaś majątny ale pospolitego urodzenia, rzeką, że nie chybił, ale właśnie zarwał owego *Jourdenia* w komedyi *Moherowey* *

Z tym wszystkim koszt okazały, przyzwoity jest człowiekowi, jeżeli go utrzymać zdoła: taki bowiem oznacza wspaniałość serca, y zaffugnie raczey na szacunek iak na zazdrość. Gdy zaś kto nie ma dochodów znacznych, zaprawdę wielką nierostropność czyni, jeżeli tak sobie poczyna: na koniec każdy jest Panem swojego, y może się tak rzadzić, iak mu się podoba. Atoli świat dzisiejszy tak jest złośliwy, że znajdzie zawsze
w czym

* *le Bourgeois Gentilhomme.*

w czym przyganić cudzym sprawom, y zapomniawszy o swojey naprawie, bierze na się nie potrzebny ciężar starania czynić innym przypisy, wedle których sprawiać się mają.

Na ostatek człowiek, który swoy wszystko majątek na uciechy, rozrywki, y krotofile łoży, podaje się w niebezpieczeństwo, aby mu kiedyś na potrzebnych do wygody życia rzeczach nie schodziło, y pośpiewawszy sobie iaki czas z polnym konikiem, nie był potym przymuszony udać się do mrowki o wspomnienie, sprawdziwszy na sobie wyrok następujący:

Zła fortuna przeciw mnie nie przestaje srożyć,

Ani chce kres swojemu dziwaństwu założyć;

Pałki w mey kieszeni próżney bez pieniędzy

Nieustają codziennie zwilać swojey przędzy;

Już próżna garderoba, y w nley czyśćto wśródzie,

Ani wdy w axamirach grzbiot moy chodzić będzie;

Z koni moich stały się niedźwiedzie poczwary,

Karę do brukowey równać można kary,

Na koniec rozpierzchnęli moi się lokaje,

Nic z licznego orszaku już mi nie zostaje,

Wszyscy wzięli odemnie odprawę bez myta,

Ustała częsta niegdyś przyjaciół wizyta;

Y gdyby mię ci, których znam się być dłużnikiem,

Nie nawiedzali, byłbym istnym Pustelnikiem.

Non locus virum, sed vir locum ornat. Paræ.

Ranga czyli pierzeństwo zaprawdę przewyższa wszystkie inne głupstwa na świecie. Jest to zdaniem moim zupełną miarą głupiej próżności człowieka, co zapatrywać się na pierwsze miejsce podczas uczyty, iako na znak czci y uszanowania. Godność nie powiększa się bynajmniey w krześle z poręczami, ani ią też taboret w niczym nie umnieysza; mniey więcey wygody, całą różnicę czyni. Człowiek, który nie siedzi przy stole według rangi, iakby chciał, za zwyczaj źle obiadaue. Co za głupstwo! iżali więc rosół jest lepszy na owym miejscu, ktorego próżność iego pragnie; niż na tym gdzie siedzi? ktore częstokroć nie jest odlegleysze od niego, iak na szerokość jednego stołka. Słusznaż to rzecz, człowiekowi rozumnemu tracic appetyt dla tak blahey y nikczemney przyczyny? chce kto, aby go pierwey częstowano przy stole, ieszcze temu wybaczyć można, ięzli jest głodnieyszy iak

inni

inni, ale jeżeli się tego domaga dla względu, który byź sędzi powinny większey godności, ktora nas tylko chępliwie od innych różni, już to jest głupstwo, ktore go y ostatniego miejsca nie godnym czyni. Głupiec taki zdaniem podobnym uprzedzony, chce aby mu Gospodarz naypierwszy kieliszek ofiarował, inaczey pragnienie iego samo przez się ustanie. Nie należałoby pożytkować z głupstwa takiego gościa, y oszczędzić swiego dobra? Ta delikatność głupia do tego dziś stopnia zuchwałości przyszła, że się nawet y do Kościołow samych wciśnęła, nie można się tam modlić Panu BOGU, jeżeli się nie siadło w ławce wedle fantazyi. Na ostatek ludzie tego humoru, są rodzajem nayprzykrzeyszym ze wszystkich, są nieprzyjaciolami poprzyśięgłemi wszelkicy uciechy innych, a zwłaszcza owey przy stole, gdzie wolność y dobra wesołey kompanii harmonia, naywiększe powinna czynić ukontentowanie.

- - *Dulce est aliend vivere quadrd.* Hor.

Jako potrzeba nie zna prawa, tak Paforzyt nie zna wstydu, gdyż bezczelność, gadatliwość, pochlebstwo, y dobry appetyt, te iego są wszystkie talenta, właściwe przymioty. Ledwieby nie można mowić, że z niego jest dobry Gospodarz, ponieważ chudoby swoiey nie ziada, luboć jest wiele obmowcow, którzy go rozrzutnym bydź udają, ponieważ daleko więcej y smaczniey ie nad swoy przychod. Mowiąc prawdę, zdaie się, iakby w postępku swoim czarami narabiał, gdyż bez opatrzenia potrzeb kuchni, bez ognia, znayduie zawsze w południe stoł nakryty, y wybornemi potrawami zastawiony: widzi się bydź nie mniej towarzyski y rubaszny, gdyż ceremonii wielkich nie czyni, ani sam o nie stoi. Przeniknienie iego jest wielkie, którym sie dosyć daleko zacieka, poymując to doskonale, że wszystkie rzeczy na świecie powinny bydź spolne, y że każdy człowiek rozumny ma słuszne do tego

pre-

pretenfye. Sztuczne ma także swoje obro-
 ty, bo umie swe kłamstwa, drwinki, nowin-
 ki, pochlebstwa, y frazki, za smaczne ką-
 ski frymarczyć. Filozofia iego, naucza go
 strawnego bydź żołądka, żadnym się u-
 szczypliwym żartem nie urażać, ani się
 gniewać na minę oziębłą, z którą go
 przyimują, iako też y na twarz kwaśną
 cale nie uważać, którą mu Gospodarz
 za przyściem iego pokazuje. Iest y Fi-
 zyk experymentalny, bo węchem docho-
 dzi, gdzie się z komina kurzy. Dobroć
 iego iest zbyteczna, ponieważ głuchym
 się staie na dotkliwe przymowki slug
 swego chlebowawcy. Krom tego, Czło-
 wiek z niego nie wypowiedzianey grze-
 czności, gdyż wyższe mieysce y prawą
 rękę tym wszystkim ustępuje, ktorzy są
 proszeni do stołu. Zadney różnicy mię-
 dzy winem białym y czerwonym nie
 czyni, ale walecznie łyka, y piie ocho-
 tnie za zdrowie każdego z tych, ktorzy
 się znaydują na biesiedzie. Przedziwną
 ma pamięć, ponieważ wymieniać umie
 nie skończoną liezbę smacznych przy-
 praw,

praw, sosow y wysmienitych przysmakow. Na ostatek jest potrzebny u stółow Pańskich, aby ich ucztę wielkie y szumne biesiady nie tylko były chwalone, ale y wszędzie rozgłaszane; tudzież aby ich próżność z ust wielomownych Pasorzyta kadzidło odbierała; który na oznaczenie swej wdzięczności, te wszystkie kąski przed całym światem wyflawia, co ie smaczno polykał. Słowem, kończąc iego wyobrażenie, jest on gustu *Diogenesa*, uznając z nim to wino bydz najlepsze, które nic nie kosztuje.

